

ser af det her lovforslag; det mener vi i hvert fald i Fremskridtspartiet.

Addi Andersen (CD):

CD har allerede sagt, så det ikke kan misforstås, at vi ikke ønsker dette lovforslag vedtaget.

Vi synes derudover, at hastebehandlingen af de omfattende indgreb både af hensyn til patienterne og til de forskende medicinvirksomheder grænser til det skandaløse.

Her til morgen kom der svar på en lang række spørgsmål, som CD har stillet til forslaget, og de viser med al tydelighed, hvor nødvendigt det er, at vi får en grundig gennemgang i en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. CD ønsker altså ministerens forslag tilbage i udvalget.

Regeringen har jo ikke villet bøje sig for kravet fra CD, Venstre og De Konservative om at dele forslaget op i to, og der har ikke kunnet findes et flertal for at gøre det. Det beklager vi, og vi begriber det ikke.

CD vil normalt ikke modsætte sig dispensation fra de normale tidsfrister, men vi føler os så presset i denne situation og mener, at konsekvenserne af ministerens forslag er så alvorlige, at CD har besluttet sig for at støtte Fremskridtspartiets forslag om at hindre hastebehandling og stemme for deres forslag.

Og endelig fastholder CD, at der er tale om et brud på en aftale om finansloven.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Ja, årsagen til, at jeg går op nu, er simpelt hen, at jeg spurgte, om sundhedsministeren havde bedt om ordet, og jeg vil gerne gentage mit spørgsmål, for vi skal have svar på det.

Mit spørgsmål går så simpelthen ud på: Hvorfor fik alle de ordførere, der var til stede torsdag aften ved det ellers gode møde hos ministeren, usandfærdige oplysninger om det, der er det helt, helt centrale i dette her forslag til lovgivning? Vi fik oplyst, at i både Holland og Tyskland var der analog substitution, således at apotekerne altså har lov til at udlevere et andet præparat.

Det har nu vist sig, at det var en – vi må ikke bruge ordet løgn, og det vil jeg så ikke bruge, men bare sige, at det var en usandfærdig oplysning, vi dér fik. Og det var usandfærdigt med henblik på det centrale i hele det her lovforslag.

Det vil sige, at den radikale ordfører, som desværre ikke var til stede, nok også har haft en

helt forkert viden om det her. Normalt ville det her aldrig nogen sinde have været radikal sundhedspolitik, og det undrer mig utrolig meget, at vi om det helt centrale i det her lovforslag får en fuldstændig usandfærdig oplysning.

Jeg anmoder om et svar fra ministeren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare kort meddele, at Dansk Folkeparti kan støtte de ændringsforslag, der er stillet af CD, V og K. Vi er ikke enige i de konklusioner, som forslagsstillerne kommer frem til i betænkningensbidraget, men fordi det hele tiden er fremgået, at det her forslag er noget sjusk, som skal jaskes igennem Folketinget, synes vi, at det kan være hensigtsmæssigt at dele det op i to for dermed at give bedre tid, end der hidtil har været, til at diskutere alle elementer i forslaget.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er fru Addi Andersens indlæg, der kalder mig herop. Jeg vil gerne spørge CD, hvordan de vil forklare påstanden om bruddet på finanslovsaftalen. Vi er gjort bekendt med, at CD har sendt et brev til statsministeren i oktober måned, der omhandler det her indgreb; men der står direkte i finanslovsaftalen, som vi ved at CD står bag, at hvis en aftale ikke kan opnås, så vil man skride til dette indgreb.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

CD står fuldt ud ved aftalen om at spare 150 mio. kr., men vi er ikke enige i måden, og det gjorde vi allerede opmærksom på under finanslovforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg synes, jeg savner en udmelding her i salen fra Enhedslisten og SF om deres forhold til de ændringsforslag, der er stillet her til andenbehandling.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvis Enhedslisten kan være garant for, at man nu må erkende, at mange af de patienter, som i fremtiden vil få udleveret medicin, vil stå med en usikkerhed, fordi det jo meget let kan komme dertil, at patienterne fra gang til gang vil få udleveret helt forskellig medicin med forskellig indpakning, med forskellig facon, med forskellig farve, og det vil med usvigelig sikkerhed bidrage til, at især ældre vil føle en meget større usikkerhed,